

Rozenvrienden

reis van 16 tot 19 juni 2016

Grote Engelse rozentuinen.

Welkom op onze derde meerdaagse reis. Dit jaar trekken we naar Engeland, het land van de 'gardens', maar ook mansions en castles. We logeren in Guildford Harbour Hotel. Wees gerust: enkel de naam is veranderd; het is hetzelfde hotel als eerder aangekondigd. Wanneer we daar aankomen, hebben we al twee tuinen bezocht, waarin rozen de hoofdrol spelen. We gaan in dit welkomstwoord niet alle tuinen noemen en beschrijven. In dit boekje kan je over elke tuin meer lezen. En in elke tuin is heel veel te beleven: te zien, te ruiken, te horen en te proeven.

We zijn heel blij met de ruime interesse voor de reis: 47 deelnemers. Het is een stimulus voor ons om verder te gaan. Het heeft heel wat werk gevraagd om deze reis in elkaar te boksen. En we zijn ervan overtuigd dat jullie weer veel plezier gaan beleven. Maar toch horen we graag je opmerkingen. Die zullen ons helpen om de volgende reizen nog beter uit te werken.

We wensen je veel plezier.

Ivon en Betty	Berden - Bielen
Dirk	Braeckman
Jef en Ingrid	Braekmans – Ketele
Anne	Brughmans
Robert en Marleen	Claes - Vanhoudt
Greta	Craninx
Ivan en Rita	David - Fabr�
Koen	Dehertogh
Theo en Annie	Dehert - Van Goidsenhoven
François en Elza	De Reu - Leuckx
Rudy en Karina	Derwael - Willems
Hugo en Alda	D�rge - Vanbroeckhoven
Jean en Juliana	Geysens - Beeckelaers
Gustaaf en Marie-Jeanne	Haenraets - Pepels
Romain en Esther	Heleven - Baerts
Hubert en Lut	Lahaye-De Haes
Angèle	Martens
Laurent en Annick	Neels – Van Daele
Gust en Blanche	Nenczl - Demeer
Geert en Rita	Nica – De Quanter
Jos	Rogiers
Berna	Smets
Roger en Adrienne	Van de Gaer - Theys
Lieve	Van Bruggen
Francois en Fernande	Vandersmissen-Gerrits
Miet	Vriens
Jef en Els	Walbers-Koolen
Roger en Daniëlle	Willeghems - Collier
Michel	Chauffeur

DAG 1 - 16 juni. Van Sint-Joris Winge naar Guilford via Pashley Manor en Loseley Park.

Pashley Manor Gardens te Ticehurst

Dat Groot-Brittannië het land van de tuinen is, weten we allemaal. En dat de ene tuin de andere niet is, ook. Elke tuin heeft zijn eigen specialisatie en is uiteindelijk de verwezenlijking van een droom van de eigenaar of ontwerper, waarvan wij allen mogen meegenieten. De eerste tuin die we bezoeken bij deze reis is een bijzondere zomertuin en winnaar van diverse prijzen en Awards.

Wanneer je de parkachtige romantische laan naar het huis inrijdt, is het moeilijk je voor te stellen dat er een natuurramp nodig was om de tuinen in deze fraaie vorm te doen ontstaan. De orkaan van 1987 is de 'schuldige'. Meer dan 1000 bomen werden in de zware storm geveld en de verslagenheid was groot. De tuinen waarover de voorafgaande ontwerpjaren zo veel was nagedacht, waren totaal verwoest. Zes jaar noeste arbeid in één storm weg. Dit zou jaren duren om het weer op te bouwen, was de verwachting. Maar erger, de eeuwenoude bomen die de tuinen afbakenden waren geveld en het zou meer dan een mensenleven duren om dit in oude staat te herstellen, of eigenlijk het was onherstelbaar. De bekende landschapsarchitect Anthony du Gard Pasley, een oude vriend van de huis- en tuineigenaren, werd geraadpleegd en men kwam tot het ambitieuze plan om tuinen aan te leggen in de vorm zoals ze nu zijn.

Pashley Manor en de tuinen zijn privébezit van Mr en Mrs James A. Sellick. De manor zelf biedt een romantische aanblik. Wanneer je de lange oprijlaan inrijdt, word je bevangen door de rust en de schoonheid van de manor. Het huis staat in een parklandschap met prachtige 500 jaar oude eiken. Het huis werd rond 1550 gebouwd door Sir Thomas May en heeft zowel een Tudor als een Georgian façade. De familie May had het huis 400 jaar in bezit, de eigenaars behoorden tot de meest aanzienlijke families van Sussex. Tussen 1922 en 1945 was het huis onbewoond, dat wil zeggen dat er geen familie meer woonde. In de Tweede Wereldoorlog bood het tijdelijk onderdak aan Canadese en Poolse militairen. De voorgevel van het huis dateert nog steeds uit de beginperiode rond 1550. Het huis was behoorlijk in verval geraakt en is pas de laatste 20 jaar in zijn oude glorie hersteld.

DE TUINEN

Al in de 16de eeuw was er sprake van een tuin. Dus ook de geschiedenis van de tuinen is al oud. Diverse generaties May zetten er hun stempel op. Gedurende de jaren voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog raakte de tuin geheel in verval. Pas rond 1981 werd er serieus gewerkt aan het restylen van de tuin. Elk jaar werd een deel van de tuin onder handen genomen. De tuinen lagen geheel omsloten door eeuwenoude hoge, statige bomen. De orkaan van 1987 verwoestte een heel groot deel van de bomen, de omwalling. De tuin was niet langer ingesloten. Dat vroeg om een geheel nieuw concept en inrichting. En in plaats van een geheel omwalde tuin is er nu een prachtige overgang gemaakt van de tuin naar de

omringende natuur en zijn er een aantal punten in de tuin waar je een prachtig panoramisch zicht hebt. Dat betekent echter niet dat het een grote 'vlakke' is geworden, integendeel. De inrichting van de tuinen is zo dat er toch weer natuurlijk omsloten tuinen zijn ontstaan. De tuinen beslaan een kleine 4,5 hectare. In 1990 werden de rozentuin en kruidentuin ontworpen en aangelegd. Elk jaar werd de tuin mooier en mooier en in 1999 volgde de bekroning: de tuin werd uitgeroepen tot Garden of the Year. De tuinen zijn beslist afwisselend te noemen en alle klassieke elementen komen aan bod. Vijvers en gazons, rozenperken en gemengde borders in prachtige kleuren. De tuinen gaan bijna naadloos over in het groene landschap van Sussex.

Elke maand van het jaar is een bezoek aan deze tuinen waard: half april-mei bloeien de verschillende fruitbomen. Er staat een klokjestapijt in het bos, de prachtige blauwe regen drapeert

onderaan de achterkant van het huis en er zijn duizenden tulpen in de vele tuinen. Juni is de geurige maand met rozen en lavendel, terwijl in juli de geur van zoete erwten en de bedwelmende geur van lelies een parfum afgeven. The Kitchen Garden voorziet voor het huis en de verbruikszaal gedurende het hele seizoen de nodige groenten. Zomerse perkplanten blijven tot en met augustus, dan is het de beurt aan de dahlia's, canna's en asters en vele laatbloeiende vaste planten.

ROZENDAGEN

De tuin is gespecialiseerd in rozen en tijdens de rozendagen – elk jaar van 10 tot 19 juni - zijn een enorm aantal prachtige rozen te koop, een selectie van Peter Beales Rosen, de man die 22 keer een Gouden medaille won op de Chelsea Shows.

BEELDENTUIN

De tuin heeft de Christie's Garden of the Year Award gewonnen, maar dat wil niet zeggen dat de eigenaars nu stil zitten. De tuinen dienen tegenwoordig ook als achtergrond voor beeldhouwwerken van talloze plaatselijke en nationale kunstenaars. Het hele seizoen worden overal in de tuin sculpturen tentoongesteld. Zij vormen één geheel met de tuinen.

Na het bekijken van de prachtige tuinen is er mogelijkheid om in het waarschijnlijk beste tuinrestaurant van de provincie te proeven van de fantastisch huisbereide gerechten waarvan de ingrediënten grotendeels afkomstig zijn uit de eigen moestuin. Rustpunten waar kan worden genoten, zijn in het

café, op de binnenplaats of langs de achterkant het terras met prachtig uitzicht op de tuinen. De cadeauwinkel is ingericht voor elke smaak van prentbriefkaarten en lokale honing en de traditionele handbeschilderde keramiek en nog veel meer.

Loseley park in Surrey

In deze echte 'English garden' vindt u weer alle ingrediënten, die een dergelijke tuin zo onweerstaanbaar maken. Een aantrekkelijke beplanting, ondergebracht in verschillende tuinen vormt hier een onmisbaar onderdeel van. De beplanting is in klassieke vorm zoals in de aanwezige rozentuin, maar kent ook andere thema's, zoals vaste planten in hedendaagse kleurencombinaties. Dit alles tegen het decor van een eeuwenoud huis, gebouwd als plaats van rust, elegantie en subtiele schoonheid. De ingewikkelde lambrisering in de Grote Zaal stond ooit in het Nonsuch Palace van Hendrik VIII. Sinds 1562 toen Sir William More de eerste steen legde, bleef het huis van de familie Meer-Molyneux. Loseley bleef door de jaren

heen ongewijzigd. Een plek die gastvrij, fascinerend en dramatisch is.

DE OMMUURDE TUIN

De ommuurde tuin beslaat 2,5 hectaren en is verdeeld in 'kamers', elk met zijn eigen unieke structuur en duizenden aangepaste planten. In de rozentuin staan meer dan duizend struiken. De bloementuin en de White Garden zijn, spectaculair en de bloemen contrasteren mooi met het weelderig maar subtiel zilveren en grijs gebladerte. Dan is er nog een grote kruidentuin, een biologische moestuin met ongewone variëteiten die gekweekt worden volgens oude methodes. De keukentuin herbergt ook de collectie van de 'Garden Organic Heritage seed Library' planten. Net buiten de muren bevindt zich de wilde weide - een oase van rust en kalmte.

DE ROZENTUIN

Beplant met meer dan duizend oude Engelse rozenstruiken en omlijst door lange lage prefect gesnoeide hagen is de Rose Garden van Loseley Park één van de mooiste voorbeelden van Engelse tuinen. Veel bezoekers besteden al hun tijd aan de rozen, voor hun kleur, hun geur en hun groeiwijze. De rozentuin is op zijn best van half juni tot begin juli.

DE BLOEMENTUIN EN DE WITTE TUIN

De bloementuin brengt het hele jaar door kleur in Loseley park met een combinatie van traditionele kruidachtige planten en verschillende soorten struiken. De witte tuin is een serene en rustige oase met randen van wit, crème en zilver rond een centrale waterpartij. Het is een plek om te zitten en na te

denken. De tuinmannen van Loseley beweren dat de witte tuin een magische romantiek heeft. Misschien is deze tuin daarom zo populair bij toekomstige bruiden en bruidegoms en wordt hij veel gebruikt voor recepties.

DE THEEKAMER

Caper & Berry heten u van harte welkom in De Wisteria Tea Room waar heerlijke huisgemaakte en seizoensgebonden lekkernijen worden geserveerd. Taarten, ter plaatse gemaakt worden aangeboden, samen met de plaatselijk befaamde Caper & Berry chocolade brownies, voor vele de ultieme chocoladesnack. Proef het bier van de lokale brouwerij Hogs Back. Bij mooi weer kun je in het hart van de Walled garden en op het Mulberry grasveld genieten van eten en drinken in een prachtige en rustige omgeving.

DAG 2 17 juni. Coughton Court, David Austin Roses en Chris Warner

Coughton Court

Is een Engels landhuis in Tudor stijl. Het poorthuis, opgedragen aan Koning Hendrik VIII, dateert van 1536, maar het landgoed is al sinds 1409 eigendom van de katholieke familie Throckmorton. Throckmorton speelde een belangrijke rol omdat hij de eerste echtgenote van Hendrik VIII, Catherine van Aragon, steunde in haar verzet tegen de invoering van de Anglicaanse kerk. Hij werkte tot aan zijn dood in 1552 aan de bouw van Coughton. Omdat hij steeds weigerde om de Anglicaanse diensten bij te wonen, ondervond hij hiervoor veel weerstand. Zijn zoon Robert Throckmorton bood de katholieken, die officieel vervolgd werden vanaf het begin van de regeerperiode van Koningin Elisabeth I, een schuilplaats aan in het huis, het zogenaamde 'priest hole'. Deze schuilplaats werd pas in 1858 teruggevonden. De Throckmortons speelden een rol in een moordpoging (het Throckmorton Plan) op Koningin Elisabeth I in 1583 en waren indirect betrokken bij het 'Gunpowder Plot' van 1605 omdat de daders naar Coughton vluchtten. Met het 'Gunpowder Plot' poogde men om Koning James I te vermoorden door het 'House of Lords' volledig op te blazen bij de plechtige openingszitting. Zo zouden ze zijn dochter, prinses Elisabeth, als katholiek hoofd van Engeland kunnen installeren.

Sinds 1946 is het huis eigendom van de National Trust, maar de familie heeft een huur van driehonderd jaar. De huidige huurder is Clare McLaren-Throckmorton. Clare Tritton QC zoals ze beroepshalve heet, verzamelde hoeden die we in de inkomhal kunnen zien. We worden vanaf 10 uur ontvangen voor thee,

waarna we door het huis geleid worden. Daarna zullen we de tuinen bezoeken.

De tuinen van Coughton Court zijn ontstaan vanaf 1991, en zijn nog heel jong, maar ze zijn nu mooi uitgegroeid en horen bij de mooiste van Engeland. Het belangrijkste deel is zeker de ommuurde tuin met kruiden en veel rozen. Deze ommuurde tuin werd in 1996 geopend door Alan Titchmarsh en is zeker het kroonjuweel van Coughton Court. De tuin is samengesteld uit een Red Garden, White Garden, Rose Labyrinth, Early Summer Garden, Pool Garden, en een Hot & Cool Garden, een opvallend kleurenspeel van twee vaste planten borders opgedragen aan professor Alphonsus d'Abreu, de vader van Clare McLaren-Throckmorton. Maar er is voor iedere smaak wat te beleven in deze tuin. Er is ook een moerastuin, een groentetuin, een boomgaard, een formele siertuin, een bessentuin en in 2009 werd een narcissentuin aangelegd met een verzameling zeldzame planten. De formele siertuin op de binnenplaats is geïnspireerd op de Elisabethiaanse 'knot gardens'. Alhoewel bij het ontwerpen gedacht werd aan een symmetrische tuin, is deze tuin dat zeker niet. Vanuit het huis wandelt men langs een pad

met aan beide kanten een verzonken tuin met vaste planten en rozen. Weer niet symmetrisch beplant. Natuurlijk zijn we allen vooral geïnteresseerd in het Rozenlabyrint, waarin meer dan 200

verschillende variëteiten (struiken, heesters, klimmers en liaanrozen) de show stelen. We vinden er damascenerozen, albarozen en noisetterozen terug samen met veel Engelse rozen.

Het spektakel van kleuren en geuren maakt deze tuin heel special. De tuin is ontworpen door Christina Williams, de dochter van Clare McLaren-Trockmorton. De tuin verkreeg in 1996 de 'Award of Garden Excellence van de World Federation of Rose Societies.

Overall is er water, want het domein was een heel moerassig gebied. In de achttiende eeuw werd er zelfs geluisterd dat de ladies vanuit het raam konden vissen. In 2007 stond Courton Court nog eens volledig onder water.

Rose Gardens van David Austin

Negentig jaar geleden werd David Austin geboren in Albrighton. Als boerenzoon kreeg hij als puber een boek over oude rozen in handen. Dat veranderde zijn leven. In de jaren 50 van de vorige eeuw begon hij rozen te veredelen. De moderne rozen bevielen hem niet, en hij begon de oude cultivars (vnl. Gallicarozen) te kruisen met de moderne floribundarozen. Hij streefde ernaar om de charme van de oude geurende rozen te combineren met de langere bloeitijd en de grotere weerstand van de moderne rozen. Hiervan maakte hij zijn levenswerk, waarvoor hij in 2002 de "Victoria Medal of Honor" (VMH) ontving. VHM wordt aan max 63 verdienstelijke leden uitgereikt door de Royal Horticultural Society . Ook de kweker Peter Beales kreeg de medaille in 2003.

Zijn eerste grote doorbraak bereikte hij in 1963 met de lichtroze, gevulde en naar mirre geurende 'Constance Spry' en in 1967 met 'Chianti'. Later ging hij damascenerozen, die geurend en gevuld zijn, combineren met de eigenschappen van moderne rozen.

In 1970 begon hij met zijn eigen kwekerij van voornamelijk oude en historische rozen. Pas vanaf 1980 begonnen zijn eigen gekweekte moderne rozen beter te verkopen dan de oude en historische soorten. Rond die tijd begon Austin zijn rozen Engelse rozen te noemen, maar die naam sloeg niet echt aan. Iedereen spreekt nu van Austin Rozen.

Met 'Mary Rose' en 'Graham Thomas' brak hij internationaal door. Vanaf dan is zijn succes niet meer te stoppen. In 1980 zaaide Austin 20.000 rozen, nu zijn er dat jaarlijks meer dan 300.000 en worden er ieder jaar meer dan 4 miljoen planten wereldwijd verkocht.

Waar vroeger de Engelse Rozen nogal ziektegevoelig waren, zijn de nieuwe soorten, zoals 'Alnwick Castle' niet minder gezond of minder rijkbloeiend dan gelijk welke andere roos. Zijn succes heeft er voor gezorgd dat ook andere kwekers op de kar zijn gesprongen. De Generosa-rozen van Guillot of de romantica-rozen van Meilland kunnen echter niet tippen aan de Austin Rozen.

Op de boerderij in Albrington bezoeken we de showtuin die het hele jaar door gratis te bezoeken is. Onderverdeeld in verschillende tuinen wandel je door de Victoriaanse ommuurde tuin, de allermooiste renaissancetuin, de leeuwentuin, de patiotuin bij het tuincenter en de winkel en tenslotte de tuin met de originele oude rozen die natuurlijk vroeg in het seizoen bloeien. De tuinbeelden zijn gemaakt door de echtgenote van David Austin. In de winkel kan je een gratis tuinplan krijgen, zodat je meer kan genieten van de tuin en een mooie herinnering hebt aan deze mooiste rozentuin van Engeland. We worden om 2 pm verwacht voor de thee waarna we rondgeleid worden met een deskundige gids.

David Austin werkt nog altijd mee in de kwekerij, die nu wordt geleid door David Austin jr.

Chris Warner

In de late namiddag maken we een korte omweg voor een 'Greet and Meet' met Chris Warner. Hij is van amateur veredelaar uitgegroeid tot een gewaarde professioneel, die reeds tientallen rozen op zijn naam heeft staan. Vooral kleine klimrozen, zoals '*Warm Welcome*' en '*Open Arms*', en persica hybriden waaronder '*For Your Eyes Only*', '*Peace and Love*' en '*Eye of the Tiger*'. Zijn tuin is eerder klein, maar we zullen enkele van zijn nieuwe veredelingen kunnen zien in een heel vroeg stadium.

DAG 3 - 18 juni. Gardens of the Rose en Waddesdon Manor

The Gardens of the Rose in Saint Albans

De tuinen van de Royal National Rose Society zijn prachtige pronktuinen en werken als een magneet op iedereen met een passie voor rozen. Het is een geweldige plek om ideeën voor uw tuin op te doen of om gewoon een paar uur door te brengen in een unieke ontspannen, reflecterende en inspirerende omgeving.

De Tuinen van de Roos zijn ontworpen voor de Royal National Rose Society door Michael Balston en gebouwd door Adam Frost Landschappen (Gold Medal Winnaars bij de Chelsea Flower Show). De aanplanting met prachtige combinaties werd uitgevoerd door leden van de Raad van Bestuur van de Society met de hulp van hun tuinteam.

Eén van de doelstellingen van de vereniging is te tonen hoe goed rozen zijn als tuinplanten. Verder wil ze bijdragen tot een wereldwijde verzameling van rozencultivars. De tuinen beslaan meer dan vijf acres (iets meer dan 2 ha). De werken zijn gestart in september 2005 en er staan nu meer dan 8.000 rozen van 2.000 verschillende variëteiten – een echte 'levende bibliotheek van rozen'.

De 200 meter lange elliptische stalen pergola is ongetwijfeld het meest opvallende element van de tuin. Deze vervangt een onstabiele halve cirkel van baksteen en hout, die dateerde uit de jaren 1950. Elk van de 72 bogen is beplant met een ander paar rozen in harmonie met clematissen en andere bloeiende klimstruiken. De voorkant van het huis, nu het hoofdkwartier van de Koninklijke Vereniging voor Entomologie, biedt nog steeds een mooie achtergrond voor een groep vijvers. Haagbeuken, en treurende stamrozen geven reliëf aan de jonge gemengde aanplanting.

Historische rozen

De rozen komen van over de hele wereld en zijn een levende illustratie van de ontwikkeling van de rozen en rozenkweek van nu en toen. De perken schetsen de ontwikkeling van de rozenteelt, van de alba's en gallica's tot de meer moderne theehybriden en floribunda's. Verder zijn er voorbeelden van zeldzame rozen die vroeger geteeld werden in Groot-Brittannië maar nu niet meer in de handel verkrijgbaar zijn. De Historical Roses Group van de Society heeft deze verzameling onlangs hersteld met rozen uit het buitenland en het binnenland.

In de 'Tea Room' kunnen we koffie en gebak bekomen.

Waddesdon Manor, Aylesbury, Buckinghamshire

Waddesdon Manor lijkt wel een Frans kasteel uit de Loirestreek. Het is nog vrij recent en werd door de steenrijke baron Ferdinand de Rothschild gebouwd als een buitenverblijf. In 1874 kocht hij een groot stuk landbouwgrond en in 1883 was het grootste deel van het kasteel klaar. Meteen ook het

startschot voor regelmatige feesten. Het was de bedoeling om een aantal hoge gasten rond de Prins van Wales te entertainen. Beroemd en berucht waren de “Saturday to Monday house parties”. Al snel werd het kasteel nog uitgebreid met een zijvleugel en appartementen. Na zijn dood werd het kasteel steeds binnen de familie gehouden, en tot op vandaag hebben de Rotschilds een vinger in de pap bij het onderhoud van het gebouw. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verbleven er een aantal kinderen uit Londen die op de vlucht moesten voor de bommen.

Verschillende anekdotes doen de ronde. De Sjah van Iran zou tijdens zijn verblijf erg ontstemd zijn geweest omdat Prins Charles hem 's avonds alleen achterliet in het kasteel en de prins waarschijnlijk ander gezelschap opzocht. Wel was de Sjah erg onder de indruk van een grote gouden klok, zodanig zelfs dat hij onmiddellijk ook zo een klok bestelde. Ook werd het kasteel gebruikt bij talrijke filmopnames: o.a. “The Queen” met Helen Mirren, “Downton Abbey” (2de seizoen), enz.

Het park en de tuinen zijn zo aangelegd dat Ferdinands gasten vanuit elk zichtpunt een mooi uitzicht hadden. Je vindt er mooie bedden met eenjarige bloemenperken, borders en een grote volière met daarbij de rozentuin. In deze rozentuin staan 600 rozenstruiken van David Austin; dit is bijna de helft van alle ‘Engelse rozen’. En met de talrijke gallicarozen, met vooral hun enorme bloei, geur en kleur, is deze tuin zeker de moeite waard. In het middelpunt van de belangstelling staat de roos ‘Miss Alice’ van Austin. Het is een prachtige struikroos, zachtroze verblekend naar de buitenkant, met een heerlijke geur die doet denken aan het Lelietje Van Dalen. Miss Alice was de zus van Ferdinand en de eigenlijke grondlegster van de tuinen.

Dag 4: 19 juni: Spring Pond Garden en Mottisfont Abbey

Spring Pond Garden - Hampshire

Spring Pond Garden is een kleinere privétuin van mevrouw Carolyn Sheffield in de buurt van Laverstoke. Ze creëerde deze tuin aan het einde van de jaren negentig en koos de beplanting zeer zorgvuldig. De tuin bestaat uit verschillende delen met diverse harmoniërende kleuren, gescheiden door hagen van buxus, taxus en haagbeuk. Zo zijn er een blauwe en een witte tuin, een rode en een grijze tuin en een tuin met

roomkleurige en gele bloemen en bloemen in zachte tinten, maar ook een vurig gedeelte in rood, geel en oranje. In de prachtige serre pronken mediterrane en tropische planten. In de vijvers groeien

veel uitzonderlijke planten. En overal ziet men rozen en clematis tegen de muren, een prachtige overvloed. Deze staan ook heel mooi in de binnentuin tegen de muren van vuursteen.

Mottisfont Abbey – Hampshire

Dit schrijven ze over zichzelf: “eeuwenoude bomen, kabbelende beekjes en glooiende gazons omlijsten dit prachtige oude huis”.

Mottisfont Abbey, zoals het woord doet vermoeden, was oorspronkelijk een Augustijner priorij, die door de latere eigenaars om romantische redenen een “Abbey” werd genoemd. Het was immers Hendrik VIII die de kloosters deed

sluiten en de eigendom overdroeg aan zijn bevriende edellieden. De laatste eigenares, een afstammeling van een rijke bankiersfamilie, schonk in 1957 het huis en de gronden aan de National Trust, maar ze bleef wel in Mottisfont wonen tot in 1972. In dat jaar legde Graham Stuart Thomas, tuinarchitect van de National Trust, zijn beroemde rozentuin aan. In de voormalige ommuurde groenten- en fruittuin plantte hij zijn collectie oude (pre 1900) rozen. Het was de perfecte plaats voor de vele met uitsterven bedreigde soorten. De prachtige bloemenborders met delphiniums, irissen, anjers en andere vaste planten doen de talrijke klim- en struikrozen nog meer en beter tot hun recht komen.

Toen we de vorige keer, in 2013, samen met de volkstuinten van Sint-Truiden, de tuin bezochten, vroegen we aan een

voorbijlopende tuinman waar de rozentuin lag. Hij wees ons de weg en voegde er fier aan toe: “Wij hebben de mooiste rozentuin van Engeland”. En dat klopt, zeker wat betreft de historische rozen.

In de Tudor-residentie, het voormalige woongedeelte, zijn enkele interessante ruimtes een bezoek waard: de kelder van het klooster, een lage tweebeukige en overwelfde ruimte, en vooral de zgn. Whistler room, die in 1938 door Rex Whisler geheel en al beschilderd is met trompe l’oeil voorstellingen. Niets is wat het lijkt. Zo zie je o.a. verschillende taferelen, zuilen en nissen, een verfpot met penseel op een lijst, een gouden horloge waarvan de ketting naar beneden hangt, enz. Een blik in de tegenover hangende spiegel tenslotte doet de illusie ontstaan dat er uit de urn rook komt, die voor de stucwerkornamenten vanuit de nis langzaam omhoog stijgt. Alles is gezichtsbedrog. In de Abbey is er ook een permanente tentoonstelling van voornamelijk hedendaagse kunstenaars. Er worden regelmatig wisseltentoonstellingen gehouden. Momenteel, nog tot de herfst van 2016, loopt er een tentoonstelling van tekeningen en schetsen van Henry Moore (beeldhouwer, 1898-1986) tot David Hockney (popart 1936), samen met tekeningen van de hedendaagse kunstenaar David Breuer-Weill (1965) en van zijn sculptuur “Alien”, die te zien is in het park.

Werkten mee aan dit boekje: Berna, Gust, Hugo en Jos